

۲۰۱۹/۰۴/۱۵

عارف عباسی

ملاحظات "سیگار" "SIGAR" پیرامون توافقنامه صلح!

مترجم: عارف عباسی

مقدمه:

سیگار "SIGAR" مخفف نام "مفتش عمومی امور عمران مجدد افغانستان" است. این رئیس عمومی تفتیش "John Sopko" نام دارد. "سیگار" راپورهای موقوته پیرامون اوضاع امنیتی، سیاسی و اقتصادی افغانستان به نشر می‌رساند، آخرین راپور آن به روز پنجشنبه سه هفته قبل به نشر رسید، که در کل در موفقیت مرام صلح اظهار شک و تردید دارد.

چون این مؤسسه در عمق قضایای افغانستان دخیل است، ارزیابی، تحلیل و برداشت‌های آن نسبت به هر راپور دیگر قابل اعتبار بیشتر بوده جداً قابل توجه است. اهمیت این راپور و بالاخص نکات نظر آن به ارتباط مذاکرات جاری صلح مرا واداشت تا به ترجمه آن ولو که طولانی است اقدام نمایم.

"جان سوپکو" راپور برشماری بیشترین نکات زیان بارخود را در مورد سرمایه‌گذاری چندین بلیون دالری امریکا برای دولت سازی به مرکز مطالعات ستراتیژیک بین المللی (CSIS) تقدیم نمود.

بر بنیاد مندرجات این راپور «با توافقنامه صلح یا بدون آن، جریان‌ات متنوعه دهشت افکن تندرو خشونت بار محتملاً بصورت متداوم گریبانگیر افغانستان خواهد بود، که افغانستان و جامعه بین المللی را مورد تهدید قرار می‌دهد. با صلح و بدون صلح، افغانستان در معرض خطر برگشتن به یک دولت مخدره "Narco-state" قرار دارد، فعلاً هم افغانستان نزد مأمورین اسبق امریکایی، حکومت و مؤسسات بین المللی به همین شهرت، شناسایی می‌شود» پنتاگون معتقد است که «افغانستان تا حال محل تمرکز بزرگترین تشکیلات تروریستی جهانی در منطقه است». "سیگار" شک دارد که طالبان و افغانستان درکل قادر به ختم بهره‌گیری شان از تجارت تریاک باشند، این خود یک مدرک معتدبه عایداتی برای هر دو جانب است.

«در سال ۲۰۱۷ این تجارت برای زارعین افغان در حدود ۱،۴ بلیون دالر عاید خلق نمود، علاوه بر بلیون‌ها دالر عواید برای دستگاه‌های تصفیه و ترکیب و قاچاق بران، که در کل ۲۰ تا ۳۲ فیصد عاید کل غیر خالص اجتماعی را ساخته و و بالاتر از حجم مجموع تولیدات مجاز زراعتی و به مراتب بیشتر از امتعه صادراتی قانونی در سال ۲۰۱۶ است. راپور می‌گوید که توافقنامه صلح، این محرکه "دینامیک" را تغییر داده نمی‌تواند.

این راپور خطرات جدی به سرمایه‌گذاری ۱۳۶ بلیون دلار آمریکا را شناسایی و برشماری نموده، منجمله از نا امنی گسترده، عدم انکشاف قابلیت و اهلیت پولیس ملکی، فساد مزمن خفه‌کننده رشد اقتصادی، تجارت غیر قانونی مواد مخدره، تهدیدات در برابر حقوق زنان، و همچنان مشکل اختلاط ۶۰۰۰۰ جنگنده طالب در جامعه، و وضع تحدیدات بر قوای امنیتی مملکت که تحت حمایه آمریکا است، متذکر گردیده.

راپور مبین آن است که شاید یک صلح متعادل و پایدار موانع و تهدیدات را از سر راه فعالیت‌های بازسازی بردارد، اما هر توافقنامه‌ای خود مؤجد یک سلسله شرائط و محدودیت‌هایی خواهد بود که دست آورد‌های چندین ساله آمریکا، متحدین و حکومت افغانستان را مواجه به خطر گرداند.

«بطور مثال ناکامی در اسکان مجدد ۶۰۰۰۰ قوای مسلح طالب و خانواده‌های شان در جامعه افغانی، ناکامی در تحکیم و تقویت پولیس ملکی، و ناکامی در تطبیق نظارت مؤثر که متضمن تداوم کمک‌های خارجی باشد، هر ناکامی به ذات خود پایدار بودن صلحی را که منجر به توافقنامه شود تحت شعاع قرار می‌دهد.

"سیگار" می‌افزاید که توافقنامه «صلح خطرات آتی را برای سرمایه‌گذاری آمریکا در امور بازسازی افغانستان ایجاد خواهد کرد:

- توانمندی و مؤثریت قوای امنیتی افغانستان مخصوصاً در مبارزه علیه تروریزم.
- حمایت و صیانت حقوق بشر بالاخص حق مدنی زنان افغانستان.
- ایجاد حکومت بر بنیاد اصول دموکراتیک و قانونمندی.
- نابودی فساد.
- مبارزه علیه تجارت مواد مخدره و انکشاف و ترویج تولیدات علی‌البدل و منابع دیگر امرار معیشت.
- ارتقاء انکشاف و رشد سریع اقتصادی.
- نظارت و جواب‌دهی برای کمک‌های راساً آمریکا به حکومت افغانستان و یا از طریق صندوق‌های وجهی چندین جانبه صورت گرفته.

• تداوم و تحفظ مؤسسات، برنامه‌ها و عمراناتی که به کمک آمریکا ایجاد گردیده.

تخصیصیه آمریکا برای اعمار مجدد افغانستان ۸۰ بلیون دلار است که بخش عمده آنرا (۶۵ فیصد) انکشاف و تقویت اردوی ملی و پولیس ملی تشکیل می‌دهد، که به باور "سیگار"، هردو قوا به ضعف توانمندی و کفایت مبتلا اند که خود در مؤثریت و آمادگی هردو قوا ممانعت ایجاد نموده و تطبیق قانون را بعد از یک موافقه صلح تضعیف می‌نماید.

"سویکو" به دفتر مطالعات ستراتجیک بین‌المللی اذعان داشت که قوای دفاع و امنیت ملی افغانستان به تنهایی توان عملیات مستقل ساحوی را بدون کمک قوای امریکایی ندارند.

در طول دوران کمک‌های آمریکا برای بازسازی توجه مزید به تحکیم و تقویت قوای دفاعی مبذول گردیده تا به پولیس ملی، با رسیدن به یک توافقنامه صلح یک رهکرد همه‌جانبه برای ایجاد یک قوت پولیس با کفایت ملکی با حمایت احکام قانون وجود ندارد. مصارف تداوم فعالیت و نگهداشت قوای امنیتی فعلی از توان مالی حکومت به مراتب بلندتر است. راپور می‌افزاید که ادامه کمک‌های خارجی برای مدت درازی نیاز است.

رپور به بیانات اوائل سال ۲۰۱۸ داکتر اشرف غنی اشاره نموده می گوید که افغانستان بدون کمک های خارجی مواجه به سقوط است که توأم با عواید از مدرک تجارت مواد مخدره گرداننده چرخ اقتصادی مملکت است. قوای دفاعی و امنیتی هردو تا حال در برابر آزمون های بس دشوار، به پای خود ایستادن و کفایت قرار دارند. در یک محیط بعد از استقرار صلح، مربوط به مندرجات موافقتنامه، شاید دشواری هایی از قبیل شمول طالبان در صفوف قوای امنیتی و اختلاط شان در جامعه موجود باشد. رپور را باور به این است که « این مشکلات با کاهش آنی کمک های مالی و نظامی جهانی قبل از مذاکرات صلح، در جریان مذاکرات صلح و یا بعد از آن، بین حکومت و طالبان، نهایت حاد و وخیم می گردد»

این نکات بیشتر در آوانی قابل مذاقه است که امریکا مساعی خود را غرض فراهم آوری تسهیلات به منظور بین الافغانی ساختن مذاکرات صلح با طالبان تسریع بخشیده تا حلقهات مختلف افغان را برای مذاکرات صلح با طالبان دور هم جمع نماید. برای حصول این مقصود، آقای زلمی خلیل زاد نماینده خاص امریکا به سفر چندین کشوری خود مبادرت ورزیده.

ختم ترجمه

تذکر: هرگاه خوانندگان محترم متمایل باشند که نیشته ها و مطالب دیگری از این نویسنده معزز را مطالعه کنند، می توانند با "کلیکی" بر عکس نویسنده در صفحه مقالات، به "آرشیف" شان رهنمائی شوند.

a_abasi_molaahezaat_sigaar.pdf
ملاحظات سیگار (SIGAR) پیرامون توافقنامه صلح!